

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) skal fortolkes således, at en meddelelse af en urigtig oplysning som den i hovedsagen omhandlede fra en erhvervsdrivende til en forbruger skal kvalificeres som »vildledende handelspraksis« som omhandlet i dette direktiv, selv om denne meddelelse kun vedrørte en enkelt forbruger.
- 2) Direktiv 2005/29 skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor en handelspraksis opfylder alle kriterierne i dette direktivs artikel 6, stk. 1, for at kunne kvalificeres som en vildledende handelspraksis i forhold til forbrugeren, er det ikke nødvendigt at undersøge, om en sådan praksis ligeledes er i modstrid med kravet om erhvervsdrivende diligenspligt i henhold til det nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, litra a), for at den kan betragtes som urimelig og dermed forbudt i henhold til det samme direktivs artikel 5, stk. 1.

(¹) EUT C 304 af 19.10.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. april 2015 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen

(Sag C-409/13) (¹)

(*Annulationsøgsmål — mikrofinansiel bistand til tredjelande — Kommissionens afgørelse om at trække et forslag til rammeforordning tilbage — artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 17 TEU — artikel 293 TEUF — princippet om kompetencetildeling — princippet om institutionel ligevægt — princippet om loyalt samarbejde — artikel 296 TEUF — begrundelsespligt*)

(2015/C 198/05)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, A. de Gregorio Merino og I. Gurov, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, P. Van Nuffel og M. Clausen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og J. Škeřík, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, som befuldmægtiget), Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, B. Koopman og J. Langer, som befuldmægtigede), Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget), Republikken Finland (ved H. Leppo, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved U. Persson og A. Falk, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Kaye, som befuldmægtiget, bistået af barrister R. Palmer)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

- 3) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. april 2015 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer mod Hans Angerer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-477/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/36/EF — artikel 10 — anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer — adgang til arkitekt erhvervet — uddannelsesbevis, som ikke er opført i bilag V, punkt 5.7.1 — begrebet »specifikke og særlige årsager« og begrebet »arkitekt«)

(2015/C 198/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Sagsøgt: Hans Angerer

Procesdeltagere: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht og Landesrechtsanwaltschaft Bayern als Vertreter des öffentlichen Interesses

Konklusion

- 1) Artikel 10, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 279/2009 af 6. april 2009, skal fortolkes således, at en ansøger, der ønsker at drage fordel af den generelle ordning om anerkendelse af uddannelsesbeviser som fastsat i direktivets afsnit III, kapitel I, ud over at være i besiddelse af et uddannelsesbevis, som ikke er opført i bilag V, nr. 5.7.1, til dette direktiv, ligeledes skal godtgøre, at der foreligger »specifikke og særlige årsager«.
- 2) Artikel 10, litra c), i direktiv 2005/36, som ændret ved forordning nr. 279/2009, skal fortolkes således, at begrebet »specifikke og særlige årsager« i denne bestemmelse forstod henviser til de omstændigheder, på grund af hvilke ansøgeren ikke er i besiddelse af et uddannelsesbevis opført i bilag V, nr. 5.7.1, til direktivet, dog således, at ansøgeren ikke kan påberåbe sig den omstændighed, at vedkommende er i besiddelse af de erhvervmæssige kvalifikationer, som i oprindelsesmedlemsstaten giver adgang til et andet erhverv end det, som den pågældende ønsker at udøve i værtsmedlemsstaten.